

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἔτησι διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητάς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἐξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάρτων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμιότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα σελῶν δραχμᾶς. 3.
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ 1873.

Ἐντὶ παντός ἄλλου κυρίου ἄρθρου, μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος τὸ ἐξῆς, ἐν γένει μὲν πάντας, ἰδίως δὲ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐδημοσίευσεν μὲν ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς «Daly News» μετηνέγκατο δὲ εἰς τὰς στήλας αὐτῆς ἡ σπουδαία τῆς Σμύρνης ἐφημερίς «Ἰωνία».

Πολλοὶ οἰκονομολόγοι ὑπέθεσαν ὅτι ἐκτός τῆς περιόδου ἑπτὰ ἕως δέκα ἐτῶν, καθ' ἣν παρατηρεῖται τάσις τις πρὸς τὴν ἐμπορικὴν καὶ τραπεζικὴν κρίσιν, ὑπάρχει ἐπίσης καὶ περίοδος διετίας, καθ' ἣν ἀπαντᾶται ἡ αὐτὴ κρίσις. Τοιοῦτό τι γεγονός, ἀκολουθοῦν μακρὰν περίοδον εὐδαιμονίας, πιθανῶς ἐπαναλαμβάνεται μετὰ περίοδον δύο ἐτῶν, ὅποτε δευτέρα τις κρίσις ἐπέρχεται, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴπη τις ἐκ τῶν προτέρων ἐὰν ἡ πρώτη ἢ ἡ δευτέρα κρίσις πρέπη νὰ θεωρηθῇ ἐπικρατεστέρα. Τὰ ἔτη 1837 καὶ 1839 δύναται νὰ μνημονευθῶσιν ὡς λαμπρῶς διαφωτίζοντα κρίσιν ἐπανερχομένην μετὰ περίοδον δύο ἐτῶν, ἐν περιστάσει παριστώσῃσι σχεδὸν ἴσην σοβαρότητα πρὸς τὴν προηγουμένην κρίσιν· μόλον ὅτι δὲ οὐδὲν σχεδὸν ἐπῆλθε μετὰ τὸ 1866 δυνάμενον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δευτέρα κρίσις, τὰ ἔτη ἐν τούτοις 1867—1868, ἐπληροῦντο ἀπαραδειγματίστου δὐσπιστίας ἐν ἣ ἀνεπτύχθησαν μεγάλα χρηματιστικὰ δυσπραγία. Περίοδος «ἐκκαθαρίσεως» ὡς οἱ Γάλλοι ἔσχον αὐτήν, διαρκεῖ πράγματι ἐπὶ μακρὰν, ἐξαρτᾶται δὲ ἴσως ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς πρώην κρίσεως, ἐκ τῆς καθάρσεως τῶν κακῶν ὑποθέσεων τῆς τότε ἐκτελουμένης, τὸ νὰ ἐνεργηθῇ ἡσύχως, ἀλλὰ μὲ μεγάλην ὑποτίμησιν

τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐκκαθαρίσεως, ὡς τῷ 1867—1868, ἢ νὰ παρασταθῇ ὡς νέα κρίσις συμπληροῦσα τὸ ἔργον τῆς πρώτης. Τὸ ἔτος 1875 θέλει καταχωρισθῇ προνοσῶμεν μετὰ τῶν οἰκονομικῶν χρονικῶν ὡς ἄλλη τρανὴ διαφώτισις τοιαύτης δευτέρας κρίσεως ἀποδειχθείσης οὕτω σοβαρᾶς ὡς ἡ πρώτη. Τὸ ἔτος 1873 ἦτο κρίσιμος χρόνος δι' ἅπαντα σχεδὸν τὸν κόσμον ἐν τε τῇ Αὐστρίᾳ καὶ τῇ Γερμανίᾳ κατὰ τὸ ἔαρ, ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις καὶ τῇ Μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ κατὰ τὸ φθινόπωρον, ἐν Ῥωσίᾳ καὶ ἐν Ἰνδίαῖς, ἢ ὑπῆρχε σπάνις νομίματος, ἢ ἐπῆλθε πράγματι πανικός φόβος, μετὰ δὲ τῶν πολλῶν τοιούτων γεγονότων ὁ ἐν Βιέννῃ πανικός, κατὰ τὸν Μάιον, καὶ ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον κατεῖχον τὴν πρωτεύουσαν θέσιν. Ἐν Ἀγγλίᾳ εὐτυχῶς ἀπαφύγομεν τὴν τοιαύτην κρίσιν τοῦ πανικοῦ, ἀλλὰ ἡ ὑποτίμησις εἶχε φθάσει εἰς 6 ἢ καὶ εἰς 7 τοῖς 0(0) κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θέρους, κατὰ δὲ τὸν Ὀκτώβριον καὶ τὸν Νοέμβριον, μετὰ διαφορῶν, ἐν τῷ μέσῳ κυμάνσεις, εἶχε προβῆ πάλιν εἰς 7, 8 καὶ 9 0)0 διηγετικὴ φόβον πανικοῦ ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας. Τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἦτο ἀνεξαιρέτως διὰ πάντα τὰ κράτη ἔτος δοκιμασίας καὶ ἡ ἐπήρεια αὐτοῦ κατασταθῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐπαισθητὴ εἰς ὅλας τὰς ἀγοράς τῶν τε ἐμπορευμάτων καὶ τῶν χρεωγράφων. Ἐν τούτοις τὸ 1875 ἐπῆλθε νέα κρίσις ἣτις κατὰ σύμπτωσιν ἦτο μᾶλλον ἐπαισθητὴ ἐκεῖ ἐνθα τὰ συμβάντα τοῦ 1873 διήλθον μὲ ἡρεμωτέρας ἐντυπώσεις. Ἡ Αὐστρία καὶ αἱ Ἠνωμέναις Πολιτεῖαι, ἐν αἷς τῷ 1873 συνέθησαν αἱ μεγαλύτεραι δυσπραγία, ἔμειναν σχετικῶς ἤττον ἐπηρεασμένοι, ἐκτός τοῦ μικροῦ καὶ ἐξαιρετικοῦ ἐπεισοδίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ πανικοῦ. Ἀλλὰ ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἐπῆλθεν ἡ χρεωκοπία τοῦ Στροῦσβεργ, ἣτις ἐλαφρῶς μόνον ἡ-

ψατο τῆς Αὐστρίας, ἐν δὲ τῇ Μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ, ἐνθα ἡ κρίσις τοῦ 1873 δὲν εἶχε φθάσει εἰς βαθμὸν πανικοῦ, ἔσχομεν τρεῖς ἢ τέσσαρας πανικὰς κρίσεις τῷ 1875 — εἰς τὸ Ῥιον Ἰανέιρον, εἰς τὸ Μοντεβίδεον, εἰς τὴν Λίμαν ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὸ Βουένος-Ἀἶρες. Ἐπὶ δὲ πᾶσι, παρ' ἡμῖν (ἐν Ἀγγλίᾳ) τῷ 1875 συνέθη σπουδαία ἐμπορικὴ κρίσις ἐπεκταθεῖσα ἐπὶ τινὰς μῆνας καὶ τραπεζικὴ κρίσις πολλῶ ἐτι διαρκεστέρα, τῷ 1873 δὲ εἶχομεν μόνον σπάνιν τινὰ νομίματος. Εἰς τὴν τραπεζικὴν κρίσιν ἀνήκουσι αἱ πολυάριθμοι ἀναστολαὶ πληρωμῶν ὑπὸ τῶν ξένων κρατῶν καὶ ἡ προηγηθεῖσα τῶν ἀναστολῶν ἐκείνων ἢ ἐπακολουθήσασα αὐτὰς ἐκπτώσις τῶν χρεωγράφων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Κρατῶν. Ἡ Τουρκία ἀπέφυγε τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεος τῶν χρεῶν τῆς, τὸ δὲ Οὐρουγουάη καὶ τὸ Περού οὐδὲν ἐντελῶς ἐπλήρωσαν, τὸ δὲ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ ἐνιαυσίου τόκου τῶν ἐξωτερικῶν χρεωγράφων ὅστις μένει οὕτως ἀπλήρωτος ἀναβαίνει εἰς 9,000,000 λίρας περίπου, μὴ περιλαμβανομένου εἰς ταῦτα τοῦ ἄλλου ἡμίσεος ὅπερ ἡ Τουρκία ὑπισχνεῖται ἀκόμη νὰ πληρώσῃ. Ὡστε καὶ κατὰ τοῦτο τὸ 1875 συμπληροῖ ἐν γένει τὸ ἔργον ὅπερ εἶχε μείνει ἀνεκτέλεστον κατὰ τὸ 1873. Τὰ γεγονότα τοῦ λήξαντος ἔτους, περιλαμβανομένων εἰς ταῦτα καὶ τῶν διαφορῶν χρεωκοπιῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἰσπανίας, πάντα σχεδὸν ἐτελείωσαν εἰς μίαν μεγάλην πτώσιν, εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν κακῶν ἐκείνων ὑποθέσεων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, ἅπερ ἀπέθησαν αἱ ἀπατηλότεραι καὶ ἐπιβλαβέστεραι τῶν ἐξωγαμμένων τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ 1871 καὶ 1872. Ἀλλ' ἡ καταστροφὴ δὲν ἐπῆλθε τότε, καὶ τώρα ἔσχομεν δευτέραν κρίσιν τῷ 1875 συμπληροῦσαν τὸ ἔργον. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν ἦτο ὅτι τὸ 1875 ἦτο πλήρες

πυρετωδών γεγονότων. Πανικός φόβος ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ἐπῆλθε διότι τὸ νόμισμα ἦτο εὐθηνόν, καὶ δὲν ὑπῆρξεν ἐξωγκωμένη πληθώρα χρεωγραφικῶν ἐργασιῶν, διότι τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας διετέλεσεν ἀκέραιον καὶ ἐπικερδές· ἀλλὰ πολλὰ τῶν συνήθων στοιχείων τοῦ πανικοῦ εἶχον παρουσιασθῆ, καὶ ἡ δυσπιστία εἶχε πολὺ συντελέσει εἰς τὸ νὰ σταματήσωσιν αἱ ὑποθέσεις καὶ νὰ ἀνανεωθῶσιν αἱ ὑποτιμήσεις, ἐξ ὧν ἐφαίνοντο ἀναλαβοῦσαι αἱ ἐργασίαι κατὰ τὸ ἔαρ.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι δυσκόλως θήλομεν μαντεύσει πρὸ ἐνός ἔτους, ὅτι ὑπῆρχε λόγος συσσωρεύσεως τοσούτων κακῶν υποθέσεων, ὥστε νὰ χρωματίσωσιν αὐταὶ ὡς τραπεζικῶς κρίσιμον τὸ λήξαν ἔτος· ἀλλὰ δευτέρα κρίσις τοιούτου εἴδους μετὰ ἐν ἔτος οἷον τὸ 1873, δὲν εἶναι ἄνευ προηγουμένων ἐν τῇ οἰκονομολογικῇ ἱστορίᾳ. Τὸ μέγεθος τῶν ἀποτυχουσῶν υποθέσεων τοῦ παρελθόντος ἐνικυτοῦ φαίνεται ἴσως ἐκπληκτικόν· ἀλλὰ ἀρκεῖ τὸ γινώσκειν ὅτι αἱ περιστάσεις δὲν εἶναι ἀσυνήθεις. Ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος προφυλάττει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νὰ παριστῶμεν ὑπερβολικὸν τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἐπήρειαν αὐτῶν. Εἶναι πρόδηλον τῷ ὄντι ὅτι τὰ πυρετώδη γεγονότα τοῦ λήξαντος ἔτους δὲν παρέστησαν ὡς κύριοι χαρακτῆρες τῆς βιομηχανικῆς αὐτοῦ ἱστορίας. Ἡ ἱστορία αὐτῆ πράγματι μαρτυρεῖ ἐπίμονον καὶ διηνεκῆ βελτίωσιν, ὡς ὀφειλομεν νὰ προσδοκῶμεν τοῦτο, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ὑποτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἀκατεργάστων ὑλῶν.

Πρὸ ὀλίγων ἐβδομαδῶν ἐμνημονεύομεν τὰ πολυάριθμα σημεῖα τῆς βελτιώσεως ταύτης. Ἀλλ' ἀπέναντι τῆς σφαιραῆς σημασίας τῆς διδομένης ἐνίοτε εἰς τὴν ὑπάρχουσαν χρηματιστικὴν ἐκπτώσιν, περὶ ἧς μετέρχονται τινες γλῶσσαν ἀρμόζουσαν μόνον εἰς καιροὺς μεγάλης νωχελείας τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐλλείψεως ἐργασίας, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ πάλιν τὰ τεκμήρια ἐκεῖνα τῆς βελτιώσεως. Μεταξὺ δὲ τῶν πρώτων κατατάσσομεν τὴν ἐλάττωσιν τῆς πτωχείας, τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν καταθέσεων ἐν ταῖς ταμειευτικαῖς Τραπεζαῖς καὶ τὴν ἐπαύξησιν ἐθνικῶν προσόδων. Τὸ τελικὸν ἀντικείμενον τῆς βιομηχανίας τῆς χώρας εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν λαῶν αὐτῆς, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν σπουδαίαν χρηματιστικὴν δυσπραγίαν ἐκεῖ, ἐνθα ἡ κατάστασις τῶν ομάδων ἢ ἐκ τῶν ἀλανθαστῶν αὐτῶν τεκμηρίων μαρτυροῦμεν, παρίσταται ἐν προδήλῳ βελτιώσει.

Ἡ αὐξήσις τῶν προσόδων εἶναι ἀναντιρρήτως δυσανάλογος πρὸς τὴν πληθὺν τῶν ἐτῶν, καὶ ἐτι ὀλιγώτερον ἀνάλογος πρὸς τὰ ἔτη ἐξαιρετικῆς εὐημερίας· ἀλλὰ ἐν ὅσῳ αὐξάνουσιν αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι μόνον κατὰ 1 ο) κατ' ἔτος (κατὰ δὲ τὸ πρέχον οἰκονο-

μικὸν ἔτος ἢ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως εἶναι πολλῶ μείζων τούτου) ὅστις αὐξάνει κατὰ τὸ ἀριθμὸν ὀλιγώτερον παρὰ 1 τοῖς ο) κατ' ἔτος δὲν δύναται νὰ ἐξοδεύῃ ἢ νὰ παράγῃ ὀλιγώτερον παρ' ὅσον ἐξοδεύει καὶ παράγει σήμερον.

Ἐτι δὲ μᾶλλον ἄμεσα τεκμήρια τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς χορηγοῦσιν ἡμῖν αἱ πρόσοδοι τῶν σιδηροδρόμων. Μὲ ὅλην τὴν κρίσιν καὶ τὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἔτους καὶ τὰ πραγματικὰ κωλύματα τῶν υποθέσεων ἅτινα παρετηρήθησάν πως μᾶλλον ἐπιτεταμένα κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, ὁ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἰσολογισμὸς εἶναι λίαν ἀποδεικτικὸς. Ὑπῆρξε σημαντικὴ αὐξήσις εἰς τὰς προσόδους τῶν σιδηροδρόμων, καὶ πρὸ πάντων ἐκ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων, λαμβανομένης μάλιστα ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκπτώσεως τῶν τῆς πρώτης τάξεως τιμῶν, ἧτις ἐπῆλθεν εἰς τινὰς γραμμάς. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τοὺς ἀκριβεῖς πίνακας τῶν προσόδων τούτων, ἢ ὅταν δημοσιεύσῃ αὐτὰς τὸ ἐπι τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσολογισμῶν τῶν διαφόρων ἐταιριῶν· ἀλλ' ἡ αὐξήσις πιθανῶς ἀναβαίνει εἰς τὴν ἀναλογίαν 40)0. Αἱ περιστάσεις εἶναι ἐπίσης τοιαῦται, ὥστε δεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐπαύξησις αὐτῆ τῶν υποθέσεων ἐν τῇ χώρᾳ ὑπῆρξε λίαν ἐπικερδῆς.

Οἱ μέτοχοι τῶν κυριωτέρων σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν ἀπῆλυσαν μεγάλα κέρδη κατὰ τὸ πρῶτον ἡμίσιον τοῦ ἔτους, ἀναντιρρήτως δὲ κερδίζουσι καὶ κατὰ τὸ δεύτερον, ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ χονδρικοῦ ἐμπορίου. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς χονδρικῆς αὐξήσεως εἶναι καθαρὸν, διότι οἱ γαιάνθρακες, ὁ σίδηρος καὶ αἱ ἄλλαι τοιαῦται ὕλαι εἶναι εὐθηναί. Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ ἔτους, καὶ ἐκ τῶν στατιστικῶν τῶν προσόδων τῶν δημοσιευθειῶν κατὰ διάφορα διαστήματα εἰς τὸ δεύτερον ἡμίσιον ὑπὸ μιᾶς ἢ δύο ἐταιριῶν, οἱ συνήθεις μέτοχοι τῶν Ἀγγλικῶν σιδηροδρόμων θὰ λάβωσιν ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ 1875 ἐν ἑκατομμύριον περίπου πλέον παρ' ὅ,τι ἔλαβον κατὰ τὸ 1874.

Ἄλλοι ἔμποροι καὶ βιομήχανοι δὲν δύνανται παρὰ νὰ ὠφελῆθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἐκ τῆς εὐθηνίας τῶν ἀνθράκων καὶ τοῦ σιδήρου. Εἶναι ἀληθέστατον ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν ἡμῶν ἐμπόριον μεγάλως ἐξέπεσε κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, αἱ δὲ τῶν ἀνθράκων καὶ τοῦ σιδήρου ὑλῶν βιομηχανίαι εὐρίσκονται ἐν ἀδρανεῖα· ἀλλὰ ὑπὸ γενικὴν ἐποψιν πρέπει νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τοὺς μεγάλους χαρακτῆρας τῶν ἀποτελεσμάτων. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν πασῶν ὁμοῦ τῶν περιστάσεων, τὸ 1875 μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ πυρετώδη γεγονότα, ὑπῆρξε μετρίως εὐτυχῆς ἔτος. Πιστεύομεν δὲ ὅτι θὰ ἦτο εὐτυχέστερον ἄνευ τῶν χρεωκοπιῶν καὶ τῶν τραπεζιτικῶν ἐκπτώσεων, αἵτινες προσέβαλον εἰς τὴν

καρδίαν τοὺς ἐμπόρους τῆς χονδρικῆς πωλήσεως καὶ τοὺς κερδοσκόπους κεφαλαιούχους. Ἐν τούτοις τ' ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἐν συνόλῳ ἦσαν καλὰ καὶ οὐχὶ δυσάρεστα διὰ τὸ δῆμοσιον ἐν γένει, καὶ τοῖς ὀλίγων τινῶν σπουδαίως παθόντων.

Αἱ περὶ τοῦ ἀρχομένου ἔτους προσδοκίαι δὲν δύνανται νὰ ᾧσιν ἀξίαι πολλῆς προσοχῆς ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει ταύτη τοῦ παρελθόντος. Ἐὰν δὲ δικαίως φρονῶμεν καὶ λέγωμεν ὅτι ἐν τῷ λήξαντι ἔτει ὑπῆρχε διηνεκῆς βελτίωσις, μὲ ὅλας αὐτοῦ τὰς ἀνωμαλίας, δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλωμεν καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἀγαθῶν προσδοκιῶν. Αἱ ἀνωμαλίας ἐκεῖναι ἐν μέρει ἐσταμάτησαν τὴν ἀνόρθωσιν ἧτις εἶχεν ἀρχίσει ἤδη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σταματήσωσιν αὐτὴν καθ' ὅλοκληρίαν, καὶ μ' ὅλον ὅτι τοιαῦται περαιτέρω σπουδαῖαι ἀνωμαλίας εἶνε ἀπίθανοι, δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἀνωμαλίας θὰ σταματήσωσιν ἐτι σημαντικώτερον τὸν ῥοῦν τῶν υποθέσεων. Αἱ ἐργασίαι τῆς χώρας ὑπῆρξαν ἐπὶ μακρόν, ὅσον ἐνεστίν, ἤττον κερδοσκοπικαὶ καὶ ἀπέβλεπον μόνον εἰς τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. Δὲν ὑπάρχουσιν ἐπιχειρήσεις δυνάμεναι νὰ καταστραφῶσιν ἐκ νέας κρίσεως ἢ νὰ παραγάγωσι φαινομένην τινὰ στάσιν τῶν υποθέσεων, σταματῶσαι τὴν ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἐξαρτωμένην παραγωγὴν. Ἡ παραγωγὴ ἐπομένως ὑποχρεοῦται ν' αὐξάνῃ μὲ τὴν φυσικὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Αἱ ἐκ πολλῶν ἐμπορικῶν κέντρων ἐνεστῶσαι ἐκθέσεις, περιλαμβανομένων ἀκόμη καὶ τῶν σιδηρούχων τμημάτων, εἶνε ἐπίσης εὐχάριστοι, καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς καλὸς οἰωνὸς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ὅτι αἱ ὑποθέσεις τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν βελτιοῦνται. Αἱ ὑποθέσεις δὲν δύνανται ἢ νὰ βελτιῶνται ἐν τε τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ, ἐνόσω αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων καὶ τῶν πρώτων ὑλῶν διατηροῦνται εὐθηναί, καὶ τοῦτο ἐνθαρρύνει μὲγάλως τὸν καταναλωτὴν. Μεγίστη ἐπίσης ὑπάρχει πιθανότης ὅτι τὸ νόμισμα θὰ ἐξακολουθήσῃ διατελοῦν εὐθηνόν, καὶ ἐν σταθερωτέραις τιμαῖς ἐκείνων, ἄς ἀπὸ ἐτῶν βλέπομεν εἰς τὰς ἀγοράς. Τοῦτο δὲ θὰ προέλθῃ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς νομισματοκοπικῆς μεταρρυθμίσεως τῆς Γερμανίας, ἧτις βεβαίως θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1876 ἐνῷ ἡ πιθανὴ αἰτία τῆς διαταράξεως τῶν νομισματικῶν τιμῶν, ἢ εἰς εἶδη δηλ. ἀντικατάστασις τῶν ἐν Ἀμερικῇ ταμιακῶν γραμματίων, δὲν θέλει ἐκπληρωθῇ ἢ μετὰ δύο ἴσως καὶ τρία ἔτη. Οὕτω τὰ πάντα παριστῶνται ὑπὸ καλοῦς οἰωνοῦ, καὶ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος, δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ αἰσθανθῶμεν πολλῶ ὀλιγωτέρας δυσπραγίας ἐκείνων ἄς ὑπέστημεν ἀπὸ τοῦ ἔαρος τοῦ 1873.

Ἡ «ἐκκαθάρισις» ἣτις τότε ἤρξατο, πράγματι εὐρίσκεται τώρα εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς, μὴ δὲ εἶναι ἔτι ἰσως ἀκόμη νὰ ἀναγράψωμεν ἀνωμαλίας τινὰς, λείψανα τῶν μεγάλων καταστροφῶν τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀπό τινων ἡμερῶν ἔχομεν καὶ πάλιν εὐδὶαν ἐνταῦθα, τὸ δὲ ψυχρὸς σπουδαίως ἐμετριάσθη, εἰ καὶ πανταχοῦ, οὐ μόνον τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐπικρατεῖ δριμύς ὁ χειμὼν.

Κατὰ τὰ ληξιαρχικά βιβλία τοῦ δήμου Ἑρμοῦπόλεως, καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1875 ἀπέθανον μὲν 732 ἄρρενες καὶ θήλειαι ἐγεννήθησαν δὲ 815, γάμοι δ' ἐγένοντο 124. Σημειώτεον ὅμως ὅτι ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις δὲν ἐγγράφονται τακτικῶς ὅλοι οἱ γινόμενοι γάμοι.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτέθη, γενομένης τῆς δεούσης ἱεροτελεστίας, ὁ θεμελίος λίθος τῶν ἐνταῦθα κατὰ τὴν πλατείαν Λεωτσάκου ἰδρυθησομένων δημοτικῶν καταστημάτων, τῶν μελλόντων νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δημόσια καὶ δημοτικὰ ἀρχεῖα. Ἦτο δὲ ἐπὶ τοῦ λίθου κεχαραγμένη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή.

Ἐν ἔτι σωτηρίῳ αὐοσ'.

Μηνὲ Ἰανουαρίῳ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α΄ βασιλεύοντος,

ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ ΡΩΣΣΕΤΟΥ Νομαρχοῦντος,

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΦΙΑΔΑΚΗ δημαρχοῦντος,

Ὁ Δῆμος Ἑρμοῦπόλεως

τὴν δε τὴν οἰκοδομήν

τῶν τοῦ δήμου ἀρχείων ἀνήγειρεν.

Μετὰ τοῦ θεμελίου λίθου κατετέθη καὶ συλλογὴ Ἑλληνικῶν νομισμάτων.

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν 18 τρέχοντος μηνὸς τελεῖται ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν Πηγὴν κειμένῳ δμῶνυμῳ τοῦ Ἁγίου Ναῶ. Ὁ ἀξιόλογος δὲ τοῦ ναοῦ ἱερεὺς καὶ οἱ εὐλαβεῖς αὐτοῦ ἐπίτροποι φιλοτίμως καταβάλλουσι προσπάθειαν, ὅπως ἡ πανήγυρις τελεσθῆ, ὅσον τὸ δυνατὸν, λαμπροτέρα, πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν συρρεόντων εἰς τὸν ναὸν τοῦτον φιλεσφῶν. Τούτου δ' ἕνεκεν ἐφέτος καιροῦ ἐπιτρέποντος εἰπερ ποτε μεγαλειτέρα ἢ συρροὴ προμηνύεται.

Ἐν τῇ «Στοῖ» ἀναγινώσκουμεν τὰ ἐξῆς «Ἄλλοτε ἢ κατὰ τῆς ἡμέρας ταύτας χαρτοπαιξία διήρκει ἐπὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν Α΄ τοῦ ἔτους ἥδη ὅμως ἀπὸ τῆς χθὲς ἐκλείσθησαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀγνομίας πάντα τὰ καφενεῖα καὶ ἀπηγορεύθη αὐστηρῶς τὸ χαρτοπαικτεῖν εἰς δημόσια μέρη.»

Σ. Η. Ἀξιόπαινος εἶναι ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Ἀγνομίας Ἀθηνῶν, καὶ τοῦτον

πρέπει πάντες οἱ ἀστυνόμοι τοῦ Κράτους ὡς ὑπόδειγμα λαμβάνοντες νὰ καταδιώκωσιν ὅπου καὶ ὅπως καὶ ὅσον δεῖ τὸ χαρτοπαιγιον, ὡς τὸ φοβερώτερον ὄπλον τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς καὶ τὸ προχειρότερον μέσον τῆς ζημίας, ἔστιν ὅτε δὲ, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν ὑποπιπτόντων εἰς τὸ πάθος τοῦτο θυμάτων.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐπαίχθη μετ' ἐπιτυχίας ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ τὸ μελόδραμα «Ballo in maschera» τὴν δ' ἐπομένην ἐβδομάδα θέλει παιχθῆ ἡ «Contessa d'Amalfi» μελόδραμα τοῦ Πετρελλά.

Ἐνεκα τοῦ περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων νόμου μετετέθησαν οἱ ἐξῆς δικασταὶ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Κ. Πολέμης εἰς Ἀμφισσάν, ὁ κ. Κ. Ὁθωνάκης εἰς Τρίπολιν καὶ ὁ κ. Κ. Δραγοῦρης ἐνταῦθα. Εἰς Ἀθήνας δ' ἐντεῦθεν μεν οἱ κ. Ι. Βουλπιώτης καὶ Α. Χωματιανός, ἐξ Ἀμφισσῆς δὲ ὁ κ. Ἰω. Ράγκος, ἐκ Πατρῶν ὁ κ. Ε. Εὐθυμίου, καὶ ὁ κ. Δαϊδῆς ἐκ Τρίπολεως.

Ἐν Ἀθήναις συνέστη πολιτικὸς σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ῥήγας» οὗ σκοπὸς εἶναι ἡ διάδοσις φιλελευθέρων ἰδεῶν πρὸς ἐκπαιρέτησιν τῶν τῆς Ἀνατολῆς συμπερόντων. Ὁ σύλλογος οὗτος ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν χάριν τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας μαχομένων Ἑρζεγοβινίων. Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξελέχθησαν οἱ κ. Μ. Κανάρης βουλευτὴς Ψαρῶν, Γ. Κοντομίχαλος πρῶτον βουλευτῆς, Α. Οἰκονόμος εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἑφεσῶν, Σ. Παυλίδης, Μ. Κατίσμπαλης, Α. Σούπης καὶ Ν. Δεικτάκης.

Διωρίσθη προπαρασκευαστῆς τοῦ ἀνατομείου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ὁ κ. Χαρίλαος Ὀλύμπιος, διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἐν Βιέννῃ τελειοποιηθεὶς περὶ τὴν χειρουργικὴν καὶ ἀνατομίαν, υἱὸς δὲ τοῦ ποτὲ καθηγητοῦ τῆς Χειρουργικῆς καὶ πρυτάνεως Ἰωάννου τοῦ Ὀλυμπίου.

Ὁ ἐσχάτως ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθεὶς νόμος περὶ διαχειρίσεως τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας κατ' ἐντολήν ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐγένετο πλέον ὀριστικῶς νόμος τοῦ κράτους. Πᾶν δ' ὅ,τι ἐλέχθη περὶ αὐτοῦ σχεδὸν ἦτο ἀνακριβές.

Τὸ ταξείδιον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου παρέσχεν αὐθις ἀφορμὴν λόγων εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον. Ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» εἰκάζει ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἠθέλησε ν' ἀποχωρήσῃ πρὸς στιγμὴν, ὅπως ἀφήσῃ τὰς φαιρίας ἀντιμετώπους καὶ μὴ φέρῃ τὴν εὐθύνην τῶν σφαλμάτων τῶν. Ἡ «Ἄρκτος» τῶν Βρυξελλῶν ἀνακρεῖ μετὰ τινος πικρίας τὸ Ἀθηναϊκὸν τηλεγράφημα, τὸν Ἀναγγεῖλαν ὅτι τὸ ταξείδιον τοῦ Βασιλέως σχετίζεται μετὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἡ Ἑλλάς, λέγει, οὐδὲν ἔχει κοινὸν μετὰ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Λύγουςτης, καίπερ προαγγέλλουσα παραχρᾶς ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ, φρονεῖ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπως ἐκπληρώσῃ ἢ ἐδώκεν ὑπόσχεσιν εἰς τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλίας καὶ εἰς τὸν μέγαν δούκα Ἀλέξιον, νὰ διέλθῃ μὴνάς τινὰς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ῥωσίᾳ, ἐν μέσῳ περιηγμένων συγγενῶν. Βιενναῖόν τι φύλλον ἐκφράζει τὸν φόβον ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἀναχωρῶν, θὰ πάθῃ ὅ,τι ἐπαθεν ἄλλοτε ὁ βασιλεὺς Ὁθων καταλιπὼν τὴν πρωτεύουσάν, προστίθησιν ὅμως ὅτι «σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα δὲν εἶναι κτῆμα ἄξιον ἀντιποιήσεως».

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐν Ἀθήναις διεδόθη ὅτι ἐν Κωνπόλει συνέβησαν παραχρᾶς σπουδαῖαι. Ἐλέγετο δὲ ὅτι τηλεγραφικῶς ἠγγέλθησαν ταῦτα εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ Ῥωσσικὰ πλοῖα. Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ διάδοσις αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη ἀφορμὴν τὰ τελευταῖον περὶ συνωμοσιῶν ἐκείθεν ἐπιστελλόμενα.

Τὸ θεωρητικὸν «Βασιλεὺς Γεώργιος» θέλει κάμει κατ' αὐτὰς ἐκδρομὴν μέχρι Καφηρέως καὶ Μελίου πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν ναυτῶν καὶ ἐκπέλεσιν τῶν πυρῶν του.

Ἡ Βιομηχανικὴ τῆς Ἑλλάδος τράπεζα ἔδωκε μέρημα διὰ τὴν Β΄ ἐξαμηνίαν φράγκα 3.90 ἑφ' ἐκάστης μετοχῆς. Αἱ δὲ μεταλλευτικαὶ εἰταιρίαι «Σούμιον» καὶ «Λαυριωτικὸς Ὀλυμπός» ἀνὰ φράγκα 000 ἑφ' ἐκάστης μετοχῆς.

Τὴν 10 τρέχοντος ἐώρτασεν ἐν Ἀθήναις ὁ γηραιὸς Δ. Χρηστίδης, Βουλευτῆς Σύρου, τὸ δεῦτερον ἔτος τῶν γενεθλίων τῆς ἐξ ἀνεψιᾶς ἐγγόνης του, τῆς Ὠραίας καὶ χαριτοβρότου Σμαράγδας, θυγατρὸς τοῦ παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ ἐλεγκτοῦ κ. Μ. Πετροπούλου.

Τὴν Κυριακὴν μ. μ. συνελθόντες οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κίτρινον κατάλογον, προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ λόγου αὐτῶν. Παρόντες ἦσαν περὶ τοὺς 140. Ἐξελέξαντο δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν καθηγητὴν κ. Φρεαρίτην διὰ ψήφων 139 κατὰ μίαν, ὑπολοχαγὸν τὸν ὑφηγητὴν κ. Ἀριστ. Οἰκονόμου διὰ ψήφων 101, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Τσιβανοπούλου, καὶ ἀνθυπολοχαγοὺς τοὺς ὑφηγητὰς κ. Κ. Θεοφανόπουλον διὰ ψήφων 110, καὶ Στράιτ διὰ ψήφων 95, ἐπιλαχόντων τῶν κ. κ. Μητσοπούλου, Δ. Ῥάλλη καὶ Παύλου Ἰωάννου.

Ἐδημοσιεύθη ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ καὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου καταρτισθεὶς ὁργανισμὸς τῆς φάλαγγος.

Κατὰ τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας περιμένεται κατ' αὐτὰς εἰς Εὐρώπην Ἰαπωνικὴ φρεγάτα.

Ὁ ἐν τοῖς μεθορίοις τουρκικῶς στρατὸς ἠξήθη ἐσχάτως δι' ἐνὸς ἔτι τάγματος. Πρὸς τὴν ἡ ἐνίσχυσίς αὕτη τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐν τοῖς μεθορίοις ;

Ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων πρὸς τοὺς Ἑλληνας φιλοφρονημάτων τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων εἶναι καὶ ἡ ἐπομένη περικοπὴ ἐκ τινος κυρίου ἄρθρου τῶν «Ἡμερησίων Νέων» τοῦ Λονδίνου. «Οἱ ἐνθουσιώδεις λάτρεις τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος μετὰ λύπης μανθάνουσιν ὅτι παρὰ τοῖς νῦν Ἑλλησιν αἱ μελωδίαι τοῦ Κ. Ὀφελμαχ καὶ τῶν ἄλλων συγχομένων μελοποιῶν ἄρχονται παραγκωνίζουσαι τὰς δωριστῆ καὶ λυδιστῆ ἀρμονίας, καὶ ὅτι αἱ ἐγχώριοι Σειρῆνες ἐξοικειοῦνται βαθμῶδ' εἰς τὰ ἄσματα, τὰ γνωστὰ τοῖς ἀκροαταῖς τῆς Madame Angot. Ἐὰν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν νῦν Ἑλλήνων ἐπενεργήσῃ ἡ μουσικὴ τοσοῦτον ἰσχυρῶς, ὅσον ἄλλοτε ἐπενήργησεν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀρχαίων, πάντως δικαιοῦμεθα νὰ περιμένωμεν ταχεῖαν τινὰ ἠθικὴν ἀλλοίωσιν». Τὸ ἠθικὸν τοῦτο κολάφισμα ἀποστεινεται κατ' ἀξίαν πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις θιασώτας τῶν ἐταιρικῶν μελισμάτων, ἐν οἷς ἐντροφῶσιν ἰδίως αἱ ἐπὶ ἀζηλώτῳ φιλομουσίᾳ διακρινόμεναι μικραὶ ἐφημερίδες. Μὴ παραλίπομεν νὰ σημειώσωμεν ἐνθάδε ὅτι ἡ «Ἀγτιγόνη» τοῦ Σοφοκλέους, ἡ πρὸ μηνῶν εὐ-

δοκίμως διδασκόμεθα καὶ νῦν ἐτι διδασκουμένη ἐν Βιεννῇ παρεστάθη ἐν τῷ Κουσταλλίνῳ Παλατίῳ τοῦ Λονδίνου καὶ ἀπέσπασε τὰς ἐπευφημίας τῶν ἀκροατῶν. Οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ περιέπουσιν οὕτω καὶ θαυμάζουσι τὰ ἀριστουργήματα τῆς δραματικῆς τέχνης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἐν ᾗ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σοφοκλέους ἐνασμενίζουσι μόνον εἰς τὸν Ὁφελβὰχ καὶ τοῦ Λεοκά τὰ μουσικεύματα, δι' ὧν καὶ προάγεται θαυμασίως ἡ ἠθικὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀναγέννησις ἐν ταῖς κλειναῖς καὶ ἰσοτεφάνοις Ἀθήναις.»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ῥωσία. Ἡ τῆς Ὀδησσοῦ ἐφημερίδες ἀναφέρουσι τὸ ἐξῆς φοικῶδες δυστύχημα, ὃπερ συνέβη εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τῆς Ὀδησσοῦ μεταξὺ Βάλτης καὶ Βιρζούλας τὴν 24 Δεκεμβρίου. Κατ' ὃν χρόνον ἡ ἀμαξοστοιχία διήρχετο τὸν λόφον Τηληγοῦλ συνέβη ἐκτροχίασις αὐτῆς καὶ δλόκληρος ἡ ἀμαξοστοιχία κατεκρημνίσθη ἐξ ὕψους 450 πήχεων. Ἐκ τῶν 419 ἐπιβατῶν ὑπὲρ τοὺς ἡμίσεις ἐφονεύθησαν ἢ ἐπληρώθησαν, πολλοὶ δὲ ἐκίνησαν, πυρποληθεῖσιν πολλῶν ἀμαξῶν κατὰ τὴν κατάπτωσιν· διότι, ὡς γνωστὸν, τὸν χειμῶνα αἱ ἀμαξῆαι ἔχουσι καὶ τὰ ἀπαραίτητα πύραυρα. Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐφημερίδας ἀπετεφρώθη ἐντελῶς ὑπὸ πυρκαϊῆς τὸ νεόδμητον θέατρον τοῦ κοινοβουλίου.

Σερβία. Ἡ «Ζαστάβα» προσκαλεῖ τὸ Σερβικὸν ἔθνος νὰ κατέλθῃ αὐτοβούλως εἰς τὴν πάλην, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις ἐφάνη ἀναξία νὰ ποδηγετήσῃ τὸ ἐθνικὸν κίνημα. «Τὴν Σερβίαν, λέγει, δύναται νὰ σώσῃ μόνον ταχέως ἐπιτελουμένη ἐπανάστασις». Τὸ αὐθαδὲς τοῦτο σάλπισμα τοῦ ὄργανου τοῦ Μίλκιτσι θεωρεῖται ὡς τὸ προμήνυμα προσεχῶς στασιαστικῆς ἐξεγέρσεως ἐν Βελιγραδίῳ.

Ἐν δὲ τῇ Σερβικῇ Σκουφίνα ἐξακολουθοῦσι θελλῶδεις συζητήσεις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ πλειονοψηφία διέγραψεν ἄχρι τοῦδε ὑπὲρ τὰς 500,000 γροσίων, ἰδίως ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν συντάξεων. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ὄλου τοῦ προκατόχου ὑπουργείου.

Ῥωμουνία. Ἡ Ῥωμουνικὴ κυβέρνησις ἠγόρασε παρὰ τῆς Γερμανικῆς 125 χιλιάδας ὅπλων Σασσεπῶ, ἐκ τῶν κυριευθέντων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον πρὸς 27 φράγκα ἕκαστον. Τὰ ὅπλα ταῦτα διορθωθέντα σύνωδά πρὸς τὰς ἔκτοτε τελειοποιήσεις, εἶναι ἐξαιρετικὰ καὶ εὐχρηστῶτατα.

Μαυροβούνιον. Κατὰ τὴν «Φωνὴν» τῆς Πετροπόλεως ὃ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου παρήγγειλεν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τὴν κατασκευὴν 10,000 ὅπλων καὶ 60 πυροβόλων, παραληπτῶν ἐν τὸς τοῦ ἐπιόντος μηνὸς Μαρτίου. Ἐπιστέλλουσι δ' ἐκ Βερολίνου πρὸς τὸν «Χρόνον» ὅτι ἕνεκα τῆς ἀπειλητικῆς συμπεριφορᾶς τῆς Τουρκίας, 3000 Μαυροβουνιώται, φέροντες ὅπλα ὀπισθογεμῆ, διετάχθησαν νὰ παραταχθῶσιν εἰς τὰ σύνορα.

Τουρκία. Κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Ὀραν» ἐν ἐνὶ τῶν τελευταίων ὑπουργικῶν συμβουλίων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σουλτάνου, ἀπεφασίσθη νὰ ἀναπληρωθῶσιν ὑπὸ Μουσουλμάνων πάντες οἱ ἐν ταῖς

προσθεταῖς ὑπηρετοῦντες ξένοι. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐμήνυσε διὰ τοῦ οἰκείου προξένου εἰς τοὺς «φιλοταράχους» Κρήτας ὅτι οὐδεμίαν πρέπει νὰ ἀπεκδέχωνται ἐξ Ἑλλάδος βοήθειαν, ἐὰν ἐπαναστῶσιν.

Ἐρζεγοβίτσια. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἡμιεπισήμων Ἀυστριακῶν ἐφημερίδων, ἡ διπλωματικὴ ἐκστρατεία τοῦ κόμητος Ἀνδράση βαίνει κατ' εὐχὴν. Αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἐνέκριναν ἀνεπιφυλάκτως τὸ περὶ εἰρηνεύσεως τῆς Ἐρζεγοβίνης καὶ τῆς Βοσνίας σχέδιον τῶν τριῶν αὐτῶν ἢ ἡ Ἀγγλία δὲν ἀπεφάνητο εἰσέτι γνώμην, ὑπάρχει ὅμως πᾶσα πιθανότης ὅτι καὶ ἐὰν μὴ ἐγκρίνῃ τὸ σχέδιον, ἀλλ' οὐδὲ θὰ ἀντιπράξῃ κατ' αὐτοῦ. Ἡ Ὑ. Πύλη ἤγειρε κατ' ἀρχὰς ἐνστάσεις κατὰ πάσης συλλήβδην ἢ κατ' ἰδίαν διακοινώσεως τῶν δυνάμεων, ἀναγομένης εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τοῦ Τουρκικοῦ κράτους. Ἀφ' οὗ ὅμως αἱ κυβερνήσεις τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐδήλωσαν εἰς Κωνσταντοῦπολιν ἐντονώτατα, ὅτι ἡ Πύλη «δὲν δικαιούται νὰ ἀποκρούσῃ ἐκ τοῦ προτέρου διακοίνωσιν ἀποβλέπουσαν πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, οὐδὲ νὰ καθυποβάλλῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς διακοινώσεως ταύτης εἰς οἰονδήποτε ὅρον» ἢ Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως δὲν ἐπιμένει πλέον εἰς τὰς προτέρας ἐνστάσεις τῆς. Ὁ συνετὸς διπλωμάτης, Ῥεσίτ πασᾶς, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Πύλης, κατενόησεν ὅτι καθίσταται ἀνωφελὲς πᾶσα κατὰ τῶν δυνάμεων ἀντίστασις, ἀφ' οὗ μάλιστα τὸ σχέδιον τοῦ Ἀνδράσου ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Φ Υ Σ Ι Σ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ὑ π ὃ

Α. ΚΑΝΤΑΚΙΑΟΥ καὶ Π. ΚΟΝΔΥΛΗ

ἐπιμελεία

Δ. ΓΡ. ΚΑΜΗΘΡΟΓΛΟΥ

Ἔτος Α'. Φυλλάδιον Γ'.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ τρίτον φυλλάδιον τοῦ ἀναγγελλομένου περιοδικοῦ, ἀναγκαιοτάτου εἰς πάντα θέλοντα νὰ γνωρίσῃ τὸν περὶ αὐτὸν φυσικὸν κόσμον. Οἱ συντάκται αὐτοῦ νέοι ἐπιστήμονες ἔχοντες καὶ τὴν συνδρομὴν διαφόρων λογίων, ἐν οἷς καὶ καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἐκπληροῦσιν ἄριστα τὰς ἐν τῇ ἀγγελίᾳ τῶν ὑποσχέσεις, διότι ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀναγραφῆς τῶν ἐν τοῖς ἐκδοθείσοις φυλλάδιοις περιεχομένων, φαίνεται ὅτι ἐν τῷ περιοδικῷ τούτῳ περιέχονται κάλλιστα ἄρθρα.

Συνιστῶντες λοιπὸν πᾶσι τοῖς φιλαγνώστοις τὴν ἀπόκτησιν τούτου, ἀναγγέλλομεν ὅτι συνδρομηταὶ γίνονται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ **Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ** ἀντὶ δραχμῶν 14 τῆς νέας **Β.** διατιμήσεως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΜΟΡΑΒΙΑΣ

πρώτης ποιότητος
πωλεῖται εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ
κ. Δ. ΜΙΓΚΗ. πρὸς δραχ. 5,80 ἢ ὀκά.

Συνιστῶμεν αὐτὸ τοῖς συμπολίταις
μας διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θέλουσιν
εὐχαριστηθῆ ἰδίως οἱ μεταχειρισθησό-
μενοι αὐτὸ πρὸς κατασκευὴν γλυκυ-
σμάτων.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ πωλεῖται **ΒΟΥ-
ΤΥΡΟΝ** ἀνάλατον τοῦ **ΜΙΛΑ-
ΝΟΥ** πρὸς δραχμᾶς 14 ἢ ὀκά.

Ἄριθ. 1484.

Ὁ Συμβολαιογράφος Κέας.

Νικόλαος Μ. Κοζαδίνος.

Πρὸς τὴν ἐπισπεύδουσαν δανεί-
στριαν Χρυσῆν χήραν Πέτρου Σκρι-
βάνου, Φραγκίσκον Καστρισιάδην,
καὶ Ἰωάννην Ζ. Δεπάσταν κατοίκους
Κέας.

Καλῶ ὑμᾶς, Κύριοι, κατὰ τὸ ἄρθρον
989 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, νὰ μοὶ προ-
σαγάγητε ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμε-
ρῶν τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἀπαιτή-
σεων ὑμῶν ἔγγραφα, καὶ λάβητε
γνωσὴν τῶν προσαχθησομένων ἐπὶ
τῆς διανομῆς τοῦ ἐκ δραχμῶν τετρα-
κοσίων πέντε, ἀριθ. 405. ἐκπληστη-
ριάσματος τοῦ εἰς θέσιν **Εὐλά** τῆς ἐ-
ξοχῆς Κέας, κειμένου κτήματος τοῦ
ὀφειλέτου Δημητρίου Α. Δοκέρη, καὶ
δι' ἐμοῦ ἐκποιηθέντος, αἵτινες κατε-
τέθησαν παρ' ἐμοὶ πρὸς διανομὴν αὐ-
τῶν διὰ πίνακος κατατάξεως.

Ἡ ἐκπρόθεσμος προσαγωγή, καὶ
αἱ γενόμεναι βραδύτερον παρατηρή-
σεις, καθίστανται παρ' ἐμοὶ ἀπαρά-
δεκται.

Παραγγέλλω τὸν ἀρμόδιον Κλητῆρα
Νικόλαον Λέπουραν, νὰ ἐπιδώσῃ ἀν-
τίγραφον τῆς παρούσης εἰς ἕνα ἕκα-
στον τῶν ἀνωτέρων καὶ εἰς τὸν ὀφει-
λέτην, ἐνεργήσῃ δὲ τὴν δημοσίευσίν
της, διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένης ἐ-
φημερίδος ὃ «Ἡλιος».

Ἐγένετο ἐν Κέα τὴν ἕκτην Ἰανουα-
ρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐ-
βδομηκοστοῦ ἕκτου ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ Σ) **Ν. Μ. Κοζαδίνος.**

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον, αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Ν. Μ. Κοζαδίνος.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
Η «ΠΡΟΟΔΟΣ»